

La Cinquena internacional

Dc, 26/06/2013 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

En un magnífic i lúcid article de Timothy Garton Ash, professor d'estudis europeus a la Universitat d'Òxford i reconegut intel·lectual, al diari britànic The Guardian sobre Erdogan i la revolta de Turquia, en el que -per cert- manifestava un criticisme al líder turc que no acabo de compartir, afirmava que "Arreu del món apareix una espècie de Cinquena internacional de joves, ben formats, majoritàriament urbans, homes i dones, des de Shangai fins a Teheran i de Teheran a Moscú. Una generació com la del 68, aquesta vegada, però, arreu del planeta, que tenen quelcom en comú. Això és possible perquè es mouen arreu del món, han viscut i s'han format en diferents llocs del món". (The Guardian, 12 de juny).

Crec que aquesta és una bona imatge per entendre les manifestacions pacífiques i massives que s'estan produint arreu del món en els darrers anys, des dels moviments dels "indignats" de fa dos anys a la Plaça Catalunya, fins a les recentíssimes manifestacions de Rio de Janeiro i Sao Paulo.

Aquestes actuacions ens mostren un malestar creixent arreu del món. És una altra cara de la globalització. És la manifestació d'una generació apoderada que es troba als marges de tot. Una generació molt formada, sense sortida ni perspectiva professional. Una generació, educada ja en la cultura digital, amb un accés poderós a les xarxes de comunicació multimèdia, més allunyada de la manipulació dels mitjans de comunicació de masses i, per tant, menys ideologitzada i modelable pels poders, amb una quasi nul·la - i aquest és un greu problema- memòria històrica. Una generació convençuda de la seva força i que vol fer-se escoltar. Una generació amb un menyspreu, paga la pena dir, molt sovint justificat, de la "casta política", sense, però, capacitat d'articulació política.

Pot ser exagerat, però crec que podríem trobar-nos, especialment -però no només- en els països anomenats "emergents", on existeixen unes desigualtats molt grans, a les portes d'esdeveniments emblemàtics, com va ser la Comuna de París protagonitzada majoritàriament per membres de la Primera internacional. Penso que Garton Ash encerta quan analitza aquest moviment de revolta que vivim una mica arreu del món i l'identifica en clau generacional, cultural i global. Davant d'aquesta situació cada vegada més crítica, la temptació dels poders polítics es mirar en una altra direcció o, cas de Xina i Rússia, enfortir l'autoritarisme. El repte central és la desigualtat i la manca d'oportunitats d'una generació competent, abocada a l'abisme pel sistema econòmic i la incapacitat política.